

Шевченко, що єднає крізь відстані:

як у ліцеї №9 відзначили 212-ту річницю Кобза

9 березня Україна та весь світ відзначають День народження Тараса Григоровича Шевченка. Для нашої шкільної родини, яка сьогодні розсіяна по різних куточках України та за кордоном, це свято стало ще одним приводом відчувати міцний зв'язок із домом та своєю культурою. Тарас Шевченко завжди вірив у силу знань і просвіти. Він прагнув бачити український народ освіченим, вільним і духовно багатим. Його слова й сьогодні звучать актуально: *«Учітєсь, читайте, і чужому научайтєсь, й свого не цурайтєсь...»* Цей заклик до пізнання світу та збереження власної культури залишається дороговказом для сучасної системи освіти. Адже виховуючи молоде покоління на мудрих ідеях Кобзаря, ми формуємо націю, здатну відстоювати свої ідеали, розвивати науку та культуру.

Шевченківські дні – це не лише привід згадати про великого поета, а й можливість ще раз переосмислити його спадщину. Нехай його безсмертне слово надихає нас працювати заради майбутнього, розвивати освіту та передавати наступним поколінням любов до рідної мови, історії та традицій.

Слово, що гартує стійкість

У часи випробувань поезія Кобзаря звучить по-особливому. Його пророче *«І на оновленій землі врага не буде, супостата...»* сьогодні є не просто рядками з підручника, а спільною молитвою та вірою кожного українця. **Учні**

та педагоги ліцею №9 активно долучилися до вшанування пам'яті поета. Цьогорічні заходи пройшли під гаслом «Шевченко — наш сучасник», адже його боротьба за свободу та людську гідність триває і в наших серцях.

В ліцеї №9 відбулася низка подій: **творчий марафон: від виступів до челенджів**

- 1. Поетичний онлайн-челендж:** Учні 10-11 класів підготували зворушливі відеочитання поезій, демонструючи, що для українського слова не існує кордонів.
- 2. Віртуальна мандрівка:** Відвідали цифрову екскурсію музеями Тараса Шевченка, дізнавшись про нього не лише як про пророка, а й як про талановитого художника та людину з незламною волею.
- 3. Уроки незламності:** Під час виховних годин говорили про те, як Шевченко допомагає нам сьогодні тримати ментальний фронт та зберігати свою ідентичність.
- 4. Інтерактив та квести:** Розгадували ребуси та вгадували твори Кобзаря за емодзі (виявилось, це не так просто, але дуже весело! 😊).
- 5.** Пройшли захопливий **фотоквест** до дня народження поета.
- 6.** Створили спільний інтерактивний плакат **«Шлях Кобзаря — шлях України»**, де кожен крок поета перегукується з нашою історією.

На хвилі інновацій: Наші ліцеїсти стали частиною масштабних подій! Вже традиційно взяли участь у:

Відкритому обласному челенджі **«AI vs KOBZAR»** (перевірили, чи наздожене штучний інтелект геній Тараса!).

Обласному флешмобі **«Мій Шевченко»**.

Чому це важливо сьогодні?

Для нашого ліцею, який є релокованим закладом, подібні заходи — це більше, ніж традиція. Це частина нашої психологічної стійкості. Знаходячись у тимчасово окупованих містах чи за кордоном, наші діти через слово Шевченка повертаються до свого коріння. Кобзар вчить нас головному: бути вільними всередині, попри будь-які обставини.

«Борітеся — поборете, Вам Бог помагає!» — ці слова сьогодні є нашим спільним маніфестом. Світла пам'ять великому Кобзарю! Його слово житиме вічно!

Ми продовжуємо навчатися, творити та вірити у вільну Україну, про яку так мріяв Тарас! Зберігаємо разом нашу культурну спадщину. Дякуємо нашим неймовірним учням, вчителям та батькам за те, що бережете українське слово в будь-якій точці планети.

Детальніше: <https://padlet.com/v33041795/2026-9z5ppooy54wpctbf>

Садок вишневий коло хати,
Хрущі пад вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ядуть.
Сім'я вечерея коло хати,
Вечірня зіронька встає,
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Та як соловейко пе дас.
Поцлала мати коло хати
Маленьких діточок своїх;
Сама заснула коло їх.

Якби зустрілися ми знову,
Чи ти з'явилася б, чи ні?
Якес тихес ти слово
'Гойд б промовила мені?
Ніякого. І не пізнала б.
А може б, потім нагадала,
Сказавши: "Спилось дурний".
А н зрадів би, мого диво!
Моя ти доле чорнобрива!
Якби побачив, пагадав
Веселеє та молодее
Колитиє, липенько липее.
Я заридав би, заридав!

Тихесенько вітер віс
Степи, лани мріють,
Між ярами над степами
Вербі зеленіють.
Сади расні похилились,
Толоді по волі
Стоять собі, мов сторожа,
Розмовляють з полем.

І на оновленій землі
врага не буде,
супостата,
а буде син,
і буде мати,
і будуть люде
на землі..

Твори Т. Г. Шевченка
1840-1861 рр.

